

KINH GIẢI HẠ

Hán Dịch: Đồi Tống, Tây thiên, Tam tạng, Minh giáo Đại sư Pháp Hiền.

Việt Dịch : HT.Chánh Lạc

--- o0o ---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 11 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

---o0o---

Nghe như vậy, một thời đức Phật ở tại tịnh xá Trúc Lâm, ở Ca lan đà, thành Vương xá, cùng 500 bí sô chúng đều là bậc A la hán, các lậu đã hết, việc cần làm đã làm xong, đoạn trừ các gánh nặng, đã được tự lợi, sạch hết hữu kiết, tâm khéo giải thoát, chỉ có một bí sô vẫn còn ở địa vị hữu học. Đức Thế tôn đã vì vị ấy thọ ký làm cho thấy pháp, đắc pháp, sẽ chứng quả viên mãn.

Bấy giờ đức Thế tôn an cư đã xong, khi sắp giải hạ vào ngày rằm, ngài cùng chúng bí sô trải tòa mà ngồi. Khi hội chúng đã ngồi xong, đức Phật bảo chúng bí sô rằng: “Nay ta đã được phạm hạnh tịch tịnh, đây là thân cuối cùng, dùng vô thượng lạc đoạn trừ các lậu. Đệ tử của ta biết rõ các pháp, đều đã thông đạt, cho nên nay ta tuyên nói pháp giải hạ. Nay các chúng bí sô, các nghiệp về thân, khẩu, ý của trong mùa hạ này, các người có nhẫn được chăng?”

Bấy giờ tôn giả Xá Lợi Phất nghe đức Phật nói xong, từ tòa ngồi đứng dậy, trích áo vai bên hữu, quỳ gối mặt sát đất, chắp tay hướng đức Phật bạch rằng: “Bạch đức Thế tôn, như lời Phật dạy, nay con đã được phạm hạnh thanh tịnh, cho đến thân, khẩu, ý nghiệp đều có thể nhẫn được. Chúng con biết thân, khẩu, ý nghiệp của đức Phật không có lỗi lầm. Các bí sô chúng con nay không có phiền trách gì đức Thế tôn cả. Vì sao vậy? Vì Phật Thế tôn của con với người khó điều phục thì ngài có thể điều phục được, với người không chỉ tức thì ngài khéo chỉ tức, với người không an ổn, ngài khéo an ổn, kẻ chưa tịch tịnh thì ngài làm cho được tịch tịnh. Như lai khéo rõ chánh đạo, khéo nói chánh đạo, khai thị chánh đạo, cho đến chúng con thích

Bồ đề của Thanh văn, Phật khéo vì chúng con dạy, khiến cho các Thanh văn như lý tu hành mà chứng được thánh quả. Cho nên chúng con đối với thân, khẩu, ý pháp của Phật Thế tôn không có gì phiền trách cả”.

Bấy giờ tôn giả Xá Lợi Phất thưa đức Phật: “Bạch Thế tôn, nay con đối với đức Phật, nêu thân, khẩu, ý nghiệp của con có bất thiện gì, cúi mong đức Phật chỉ dạy”. Đức Phật bảo: “Này Xá lợi phất! Nay thân, khẩu, ý nghiệp của người, ta không có gì phiền trách cả. Vì sao vậy? Này Xá lợi phất! Người có đầy đủ giới, đa văn, thiếu dục, tri túc, đoạn trừ các phiền não, phát đại tinh tấn, an trụ chánh niệm, đầy đủ các dẫn huệ, văn huệ, tiệp huệ, lợi huệ, xuất ly huệ, liễu đạt huệ, quảng đại thanh tịnh huệ, thậm thâm huệ, vô đẳng huệ, cụ đại huệ bảo, làm cho kẻ chưa thấy đạo thì được thấy, kẻ chưa điều phục thì làm cho được điều phục, kẻ chưa được nghe pháp thì thuyết pháp cho nghe, kẻ có nhiều sân hận thì khiến cho hoan hỷ, hay thuyết pháp cho bốn chúng mà không mệt mỏi. Thí như con của Kim luân vương thì được thọ pháp quán đánh kể thừa ngôi vua y pháp mà cai trị. Tôn giả Xá Lợi Phất cũng lại như vậy, là con của ta, thọ pháp quán đánh kể thừa ngôi pháp vương. Tôn giả Xá Lợi Phất như ta sẽ chuyển bánh xe pháp vô thượng, như ta hết các lậu, chứng đắc giải thoát. Cho nên tôn giả Xá Lợi Phất đối với ba nghiệp của tôn giả, nay ta công nhận là không có lỗi”.

Bấy giờ tôn giả Xá Lợi Phất nghe đức Phật đã chấp nhận xong, tôn giả cúi đầu lay tạ, lại bạch đức Phật: “Bạch Thế tôn, như đức Phật đã vì con mà chấp nhận ba nghiệp của con rồi, vậy nay đối với năm trăm bí số trong hội này, về thân, khẩu, ý nghiệp nếu có bị bất thiện chăng, cúi mong đức Thế tôn cũng chấp nhận như thế”. Đức Phật bảo tôn giả Xá Lợi Phất: “Ba nghiệp của năm trăm bí số ta cũng chấp nhận. Vì sao vậy? Vì năm trăm vị bí số này đều là bậc A la hán, các lậu đã hết, việc cần làm đã làm xong, đã bỏ các gánh nặng xuống, đã được tự lợi, đã hết các kiết sử, tâm khéo giải thoát. Trong đó chỉ có một vị bí số hiện đang ở địa vị hữu học, nhưng vị bí số này ta đã thọ ký rồi, đã thấy pháp, đắc pháp, sẽ chứng quả viên mãn. Này Xá lợi phất! Cho nên ta đối với ba nghiệp của năm trăm bí số này đều có thể chấp nhận cả”.

Bấy giờ tôn giả Xá Lợi Phất lại bạch đức Phật: “Bạch Thế tôn, ba nghiệp của con và năm trăm vị bí số đã được đức Phật chấp nhận rồi. Nay con có điều nghi nên lại thưa hỏi, cúi mong Phật Thế tôn phân biệt cho con. Bạch Thế tôn, trong năm trăm vị bí số này có bao nhiêu vị được pháp Tam minh? Lại có bao nhiêu vị bí số được Câu giải thoát? Lại có bao nhiêu vị bí số được huệ giải thoát?”. Đức Phật bảo tôn giả Xá Lợi Phất: “Trong năm trăm vị bí

sô này có 90 bí sô được pháp Tam minh, 90 vị bí sô được Câu giải thoát. Ngoài ra các bí sô còn lại đều được Huệ giải thoát. Nay Xá lợi phát! Như vậy các bí sô này đã hết các phiền não, đều an trú chơn thật”.

Khi ấy ở trong hội chúng có một tôn giả tên là Phạ Nghi Xá suy nghĩ như vậy: “Nay ta nên đối trước đức Phật và chúng bí sô dùng kệ (Dà Đà) giải hạ để tán thán”. Bấy giờ tôn giả Phạ Nghi Xá nghĩ như vậy xong, từ tòa đứng dậy, trạch vai áo bên phải quỳ gối mặt xuống đất, chắp tay cung kính nói bài kệ rằng:

Ngày mười lăm giải hạ.

Hành luật nghi thanh tịnh.

Chúng bí sô năm trăm.

Đoạn hết các phiền não.

Đã sạch hết lậu pháp.

Được chứng quả vị Thánh.

Trong tịnh, ngoài điều phục.

Giải thoát nên lia hữu.

Tận cùng mé sanh tử.

Việc cần làm đã xong.

Đã đoạn hết không còn.

Vô minh và ngã mạn.

Phật của con tối thượng.

Đoạn các pháp tà niệm.

Và đoạn pháp hữu lậu.

Khéo trừ bệnh khổ ái.

Ái diệt không còn sanh.

Đại sư tử lia thủ.

Hết các sự sợ hãi.

Phật Thế tôn của con.

Thí như vua Kim luân.

Ngàn người con doanh vây.

Khéo trị bốn thiên hạ.

Điều phục cả bốn biển.

Lại như người chiến thắng.

Là điều ngự tối thượng.

Thanh văn được ba minh.

Lìa sự chết cũng vậy.

Phật tử cũng như thế.

Chúng diệt không còn sanh.

Nay con lạy Pháp vương.

Đại Nhật Tôn vô thượng.

Bấy giờ tôn giả Phạ Nghi Xá nói bài kệ Đà Đà xong về ngôi lại chỗ cũ. Khi ấy tôn giả Xá Lợi Phất cùng các bí sô nghe đức Phật tuyên nói pháp giải hạ, tâm sanh hoan lạc, dừng bước, vui mừng tán thán, tín thọ phụng hành.

PHẬT NÓI KINH GIẢI HẠ

--- o0o ---
Hết